

spor går via FN's våbenkonvention, CCW, hvor vi også forsøger at bekæmpe anvendelsen af klyngeammunition. Så man kan sige, at vi på de to spor gør alt, hvad vi kan.

Derudover har vi indført en lovgivning om socialt ansvar i virksomhederne, hvormed vi er helt sikre på, at gennemskuelighed og åbenhed om de produkter, virksomhederne sælger, nu kommer frem i lyset. Og der er selvfølgelig ikke nogen, håber vi, der kan finde på at investere i og købe produkter af en virksomhed, som er engageret i at producere og sælge eller på nogen måde er involveret i noget med klyngeammunition.

Hvis man på en simpel måde kunne lave lovgivning imod det, gjorde vi jo gerne det, men der har ministeren tilkendegivet, at det er et problem med hensyn til EU og WHO, om vi overhovedet har nogen medholdelighed i forbindelse med at gøre det, og det vil det udredningsarbejde, som ministeren vil fremlægge senere, tilkendegive.

Vi tror, der kan være problemer i det, og det kan vi se ud fra det, der er sket i Belgien, som har hensigten, men som stadig meget senere endnu ikke har kunnet lave en positivliste over de virksomheder, som skulle have været blacklistet, og det er jo formentlig, for det første fordi disse virksomheder gør det i hemmelighed, og for det andet fordi det er et element i forhold til hele produktet. Det kræver simpelt hen et udredningsarbejde, og når det ligger klart, er vi klar til at debattere videre.

Men bottom line – på bundlinjen: Der findes ikke nogen større modstander af klyngeammunition end Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:10

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Frahm.

Kl. 11:10

Pernille Frahm (SF):

Jamen så skulle alt være godt, for som ordføreren startede med at sige, er det en overflødig debat, fordi Det Konservative Folkeparti er imod, og at vi derfor ikke behøver at diskutere det. Det synes jeg er rigtig godt, men måske man lige skal gå et lille skridt videre end det med, at man sidder og er imod, måske man lige skulle rejse sig op og komme ud at handle, så man også kan få ført sit »imodskab« ud i virkeligheden. Og det er så det, vi prøver på nu, vil jeg sige til ordføreren.

Jeg tror, at alle virksomheder vil det gode, men jeg har også læst, at folk i de der investeringsgrupper siger: Jamen hvis det ikke er forbudt, er det lovligt, vi har først og fremmest en pligt til at tjene penge. Er det et udsagn, hr. Mike Legarth nogen sinde har hørt: at hvis det ikke er forbudt, er det lovligt, og at man derfor gerne må gøre det, og at hvis man tjener penge, har man faktisk pligt til det, fordi der er nogle interessenter, der er nogle kommende pensionister – hr. Mike Legarth og jeg – der gerne vil have nogle penge engang, når vi bliver gamle?

Kl. 11:11

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 11:11

Mike Legarth (KF):

Det mener jeg er en fuldstændig forkert præmis, at man har pligt til at tjene penge på enhver måde. Det er fuldstændig forkert. Jeg mener ikke, der er en eneste ansvarlig bestyrelse og ansvarlig ledelse af nogen virksomhed, der kan have den holdning. Der er selvfølgelig nogle præmisser, en moral og etik, der skal være opfyldt, og vi ser også debatten, at hver gang det dårlige eksempel kommer frem, har det en katastrofal betydning for en sådan virksomhed, og heldigvis for det. Det er jo lige præcis det, der er vores sigte: den øgede oplysning, gennemskuelighed og tilkendegivelse af, hvordan vilkårene egentlig er. Så tror vi heller ikke på, at aktionærerne og ejerne vil få medhold i, at man fører en politik, som eksempelvis involverer virksomheden i noget med klyngeammunition, og dermed vil virksomheden dø, for der er ingen kunder.

Kl. 11:12

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 11:12

Pernille Frahm (SF):

Nu lyder det, som om det der med at få en pension er det samme som at gå ned at købe en is, men det er det jo ikke. Altså, jeg kan jo ikke tage alle mine penge ud af alle de pensionskasser, pengene står i, og jeg kan heller ikke finde en pensionskasse, som jeg kan være dødhamrende sikker på investerer efter de retningslinjer, som det her Folketing går og snakker om den skal gøre. Det kan jeg ikke. Så der er altså ikke noget ishus, jeg kan gå ind i i stedet for. Og derfor spørger jeg: Er hr. Mike Legarth så ikke enig med mig i, at der er nogle af de her virksomheder, der har brug for lidt hjælp, lidt venskabelig